

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob sarkih, četrtek in sobota. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerne pa ob 7. uri večer. — Obejno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ . . . 9.— za vsa leta . . . 12.— „ „ . . . 15.— Naročnine se plačevati naprej na naročbo brez priloženo naročnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 avt., izven Trsta po 4 avt.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačajo prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnica in javne zabave, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Narodno, reklamasijsko in egiptsko sponzorsko upravnništvo ulice Kulina pičelo št. 3. II. nadst. Naročnine in oglase je plačevati loco Trst. Odprta reklama cije so prosto poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Shod volilcev

na Škofiji srednji dne 21. februarja 1897.

Časten dan zopet za naš narod! Ob 4½ popoldne prikorakal je naš deželni poslanec, vč. g. Josip Kompare na Škofijo srednjo, spremljan od veleč. g. Antona Notarja in mnogobrojnih Plavčanov in Hribanov. Pred vhom v prijazno vas pozdravil je vaški načelnik Muslavič gosp. poslanca in dal dobrodošlico spremstvu. Domača dobrouglašena godba zasvirala je cesarsko, in v spremstvu lepih koračnic prispeli smo do lepo odličene vasi. Pri vходу je stal lep slavolek s pozdravnim napisom, v hiši gospodarja Mohorja pa sti vibrali veliki zastavi: cesarska in slovenska. Ljudstva je prišlo mnogo od vseh strani, posebno obilo je bilo rodoljubnih Dekancev. Radi tolike množine ljudstva se ni mogel shod obdržavati v dvorani, in se je (z dovoljenjem oblasti) vršil na prostornem dvorišču gosp. Mohorja.

Točno ob 5. uri stopil je gosp. poslanec na vzvišeni prestor, opozoril zbrane može na red in pozor. Rekel je, da za redno vršitev shoda treba voditelja, ki bode predsedoval vršenju shoda. Predlagal je torej, da se izbere predsednikom današnjega shoda g. Anton Notar, duhovnik na Plavji. Isti je bil tudi izbran jednoglasnim vsklikom.

Predsednik Notar, zauzemši svoje častno mesto, je pozdravil udeležitelje, katerih je bilo ogromno število, nad 500, samo pametnih mož, a obžaloval je, da ne more predstaviti tudi vladnega zastopnika — ker ga ni.

Slednjič je povabil veleč. g. poslanca, da volilcem razjasni pomen volitev.

G. poslanec Kompare je spregovoril nastopno: Sklical sem današnji volilni shod iz dveh namenov: prvič, da vam poročam o delovanju naših poslancev v deželnem zboru, in da se o tej priliki ozrem tudi na delovanje naših državnih poslancev na Dunaji; drugič, da vam raztolmačim sedanje volitve. Starejši med vami pametite dobro, da do leta 1860 ni bilo ne deželnih in ne državnega zbora, da bi sklepali zakone državljanom. Leta

1848., 1859. je vrel med ljudstvom in zahtevalo se je, da je poizvedovati o potrebah ljudstva in nasvetovati primernih zakonov. Pravešli cesar, da ugodí željam ljudstva, so odstopili od svoje oblasti, sami dajati zakone, ter so izročili to oblast ljudstvu, da izbere iz vseh dežel poštenih mož in jih pošilja na Dunaj v državni zbor. Ti možje, poslanci, naj sklepajo, kar je ljudstvu potrebno. Presv. cesar pa bo do potrpjal in taki sklepi postanejo postave. Da se bode moglo še posebej skrbeti za vsakevrstne deželne potrebe, osnovali so se tudi deželni zbori, ki tudi sklepajo in pošiljajo svoje sklepe presv. cesarju. Ako se ti sklepi potrjeni, so to potem deželne postave. Za Istro je v Poreču deželni zbor, sestoji iz 30 poslancev; od teh je 21 Italijanov, 9 Slovanov. Prebivalcev je pa v Istri 180.000 Slovanov in 118.000 Italijanov.

Kako je to, da mi, ki nas je mnogo več, imamo tako malo poslancev? Temu je kriv volilni red! Skovala ga je gospoda in je skrbela v prvi vrsti za-se! Spravila je za bogataše, ki so vsi Lahji, in za mesta, ki so tudi večidel laška, 18 prostorov za poslance, kmetom pa, katerih je čez dve tretjini, dala je le 12 poslancev. Dasi je nas kmečkega stanu tako velikanska večina Slovanov, vendar so nam od 12 poslancev kmečkih Italijani z zvijačnimi in goljufivimi volitvami odtrgali 4.

Slovanskih poslancev za Istro je torej 9 (eden je mestni.)

Naj mi predlagamo, svetujemo ali prosimo še tako potrebnih stvari za naše ljudi, večina italijanskih poslancev zameča vse to iz gole mržnje do naše krvi in našega jezika. Za ta koperski okraj predlagali smo nekoliko cest, takom pr. ceste iz Spodnje Škofije čez Hribe v Milje — oni: nič! Uložila se je prošnja, da se da podpora Elerjem za napravo vodnjaka — oni: nič! Svetovali smo za popravo ceste ob Rižani — oni: nič! Predlagali cesto skozi Truškansko faro na sv. Anton — oni: nič! Ali je to pravično? (Glasovi: Ne!) Ali je to krščansko? (Ne!) V našem okraju koperskem je 4200 otrok brez šole — ti so slovenski otroci. Njih stariši plačujejo šolske doklade,

je popolnoma neznano zlo, čisto hipne vizije čudovite jasnosti.

Sedaj pa sedaj, po daljšem razgovoru ali po nepričakovanem srečanju, ko obraz, opazovan v nečuvnem trenotju, kaže prave svoje misli, je premišljevala gospa Fromontova ozbiljno te čudno malo Sidonijo. A delavno, priganjajoče življenje s svojimi strastmi in skrbmi jej ni puščalo časa, da bi se dolgo bavila s temi malenkostmi.

V ženskem življenju nastopa namreč čas, ko se bitje tako hitro izpreobrne, da se pretvori vse obzorje z vsemi stališči vred.

Ako bi bila še mlado dekle, bil bi jo prenehel tega prijateljstva, katero je, pretrgano od zle roke, polagoma ginilo, globoko užalostilo. A izgubila je bila očeta svojega, jedino in največjo ljubezen svoje mladosti. Potem se je omožila. Narodil se je otrok in žujim neprestane, sladke dolžnosti. Razven tega je imela pri sebi svojo že čisto otročjo mater, čije topoglavost je še povečala žalostna smrt njenega soproga. Za življenje, tako uporabljeno, so bile Sidonijine trme majhne pomembe: Klara je imela jedva oliko časa, da se je čutila njenemu zakonu z Rislerjem. Na videz je bil prestar zanjo, a to nič ne da, da se le ljubita.

za šolo, ki je nima jo. Ali je pravično, da dežela pobira ta denar za šole — ki jih nam neče dati? (Krivica.)

Mi pa nismo povračevali hudo za hudo, marveč smo podpirali vsako opravičeno zahtevo, tudi če je prišla od italijanske strani; tako smo glasovali za kopališče v Piranu, ki bode občini domašalo lepih dohodkov, akoprem so nas Piranci kamenali par dni prej. Predlagali smo, da se v Poreču, čeravno smo v njem bili v vedni nevarnosti, napravi potreben občinski vodnjak. Glasovali smo za podporo mestu Pulju, akoravno so tam napadali naše poslance.

Ker se sedaj v kratkem zvrše volitve poslancev v državni zbor na Dunaju, omeniti hočem, kako delujejo tam gori naši poslanci. Gori so razmere boljše. Tam gori imamo mi dva poslance in oni tudi dva. Laginja in Spinčić sta naša poslanci. Kdo bi mogel naštet, koliko sta že storila za naš narod v vsakem obziru! Ni je skoro bilo seje, da bi se kdo njiju ne potegnil za eno ali drugo potrebo tužne Istre. Koliko je storil Spinčić na šolskem polju, koliko na davčnem, koliko glede jezika našega na uradih, koliko glede poljedelskih potreb in tako dalje! Jaz omenjam poleg tega še ogromnega truda g. Laginje, ki ga ima po noči in po dnevi s poslanstvom: koliko tisoč zadev od vseh strani prihaja njemu vsako leto v roke iz raznih krajev Istre! Omenjam le ezoner (zemljiško odvezo). Sami znate, kako vas je uničil ta večno plačevani, a nikdar poplačani ezoner! Vsaka parcelica v Istri se je težko prodala, težko kupila, ker je bila umazana po ezoneru. Zemljiščne knjige niso imele kredita, ker so bile popisane z dolgov za ezoner. Kaj je bil ta nesrečni ezoner? Ezoner je bil dolg, ki ga je dežela na posestvih dolgovala državi za odkupnino od raznih desetinskih, kvarteznih, erarnih in grofovskih pravic, ki so bile navezane na posestva. Plačevalo se je mnogo, a koristilo ni mnogo, ker je uprava ezonera sama požirala mnogo uplačil. Gosp. Laginja se je trudil 10 let, da bi te rano odpravil naši deželi. Proučeval je te starinske pravice, pregledoval katastre, primerjeval zemlji-

Da bi se jezila zaradi tega, ker se je Chébeova deklica povzdignila na odlično društveno stališče ter postala skoro njej ravna — take malovažnosti je bila nezmogočna njena v istini plemenita prav. To mlado ženo, ki stanuje pri njej, ki tako rekoč živi lastno njeno življenje in je bila njena vrstnica, bi bila celó iz srca rada videla srečno in spoštovano. Na najljubeznivejši način je skušala poučevati prijateljico, uvajati jo v družbo, kakor se na primer dela z jako nadarjeno malomeščanko, kateri je le izkušnje treba, da se vede pravilno.

A med dvema mladima in lepima ženskama je svetovanje kočljivo dele. Ako je gospa Fromontova kakšen dan, ko je imel biti velik obed, gospo Rislerjevo sprovela v svojo sobo ter jej rekla ljubeznivo smehljaje se:

„Ne toliko lišpa, ljubica... Potem pa, vidiš, pri oblekah, ki so visoko zapete, ni smeti nositi evetic v laseh... zarudela je Sidonija ter se sicer zahvalila prijateljici, a ta pouk je čutila v svojem srcu kakor nov povod za tožbe zoper njo.

V Klarinem okrožju so jo sprejeli precej mizlo.

(Pride še.)

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

II.

Pravi in ponarejeni biser.

„Kaj jej je neki?... Kaj sem jej neki sterilizirala?... se je čisto vprašala Klara Fromontova, kadar je mislila na Sidonijo.

Niti sanjalo se jej ni, kaj se je nekdanj pripetilo na Savignyu med njene prijateljice in Georgesom. V svojem odkritem ravnanju in mirni nravi svoji nikakor ni mogla izprevideti, kaka nizka, sumnjiva častiljelnost je celih petnajst let dozorevala poleg nje. A kljub temu jo je plašil, da sama ni vedela kako, ta tajni pogled, kakor led smehljajoči se jej iz tega zalega obraza. Prisiljeni, med vrstnicami nemaravni uljudnosti je sledila iznenada slabo prikrivana nevolja, suho, rezko govorjenje, kateremu nasproti je ostala Klara osupla kakor kakemu problemu. Včasih se je tudi s to plašnostjo združilo čudno predčutenje, nejasna slutnja velike nesreče, kajti ženske so vse male bistrovidne, in celo najčisteje imajo, dasi jim

ne knjige, med tem ko še noben laški poslanec vedel ni, niti se brigal za to, kaj je ezoner. Mnogo noči je g. Laginja zgubil v tem poslu, tako, da mu je celo vid oslabil. In zdaj? Zdaj je g. Laginja dosegel na Dunaji, da je ezoner zbrisan, odpuščen. In to je svota, ki znaša čez pol milijona! Ali ni ta možak vreden zaupanja in časti! (Urnebesni živio Laginja!). Laginja je kmečki sin, pravi Istran iz Klane, ki temeljito pozna potrebe kmetov, ker je iz kmeta rojen med njim živel, z njim trpel; zato je posvetil svoje sile v prvi vrsti revnemu istrskemu kmetu. Gotovo je bolje, kaj potrebujemo, kaj nam je koristno, kaj prospašno, kako bi se krivice zatle, kako uveljavila pravica — nego vsaki laški mestni gospodek, ki je na svilenih blazinah užival le mestne ugodnosti, ki kmeta pozna le takrat, ko ima kaj prejeti od njega. Zato je naš kandidat v peti kuriji g. dr. Laginja. (Gromoviti živio dr. Laginja!)

Moram vam še razložiti način letošnjih volitev. Letos voli namreč v prvič takozvana peta kurija. Kaj je to: peta kurija? Po dosedanjem volilnem redu so smeli voliti v kmečkih občinah le taki, ki plačajo najmanj pet goldinarjev izravnega davka, ali če ne plačajo toliko, morali so biti vsaj uvrščeni v II. razred o občinskih volitvah. Postava je namreč smatrala, da so le taki v državi kaj zainteresovani pri postavodajstvu. Tako smatranje je bilo seveda krivično, ker tudi oni, ki ne plačajo pet goldinarjev izravnega davka, plačujejo neizravni davek. Ako kdo pije liter vina, ne plača dacije vladni, pač pa jo povrne gostilničarju, ki jo je vplačal vladni pri nastavi vina; tako plačate davek trgovcu, kadar kupujete petrolej, sukno, moko, kavo itd. On ga je plačal vladni, ko je vplačal pristojbinski ali obrtniški davek. Vrh tega dajejo vsi državljani enako krvni davek (vojake). Na to so se naslanjali nižji stanovi, posebno delavci, ter tekom časa privojevali postavo, ki je bila izdana 14. junija 1896. Po tej postavi sme voliti v novem razredu (peti kuriji) vsaki avstrijski državljani, ki je dovršil 24 leto in biva stalno v občini 6 mesecev pred volitvijo. V tej peti kuriji bodele volili na vsakih 500 duš enega volilnega moža: vsi iz 4. kurije, t. j. vsi, ki ste dosedaj imeli pravico voliti, in še vsi tisti, ki ste dovršili 24 leto, pa niste do sedaj imeli volilne pravice. V 4. kuriji se voli kakor v prejšnjih časih. Pri nas tu bode volila peta kurija v četrtek, četrta pa v petek.

Toplo priporočam, da si izberete poštene in vestne moše, ki se ne dajo podkupiti za noben denar. Kaka grdoba in sramota bi bila za vselej za moža, ki ni samo prodal svojega poštenja, ampak tudi izdal onih 500 duš, ki so mu poverile svoje zaupanje? Tak človek ne bil bi vreden, da se pokaže med ljudi, in vsak bi se moral se studom obračati od njega. In koliko škode lahko napravi tak človek svojemu rodu in njega malajšim, ako bi po njegovi krivnji prišel na Dunaj poslanec, nam nasprotnik in sovražnik! Prepričan sem, da take grdobe ni in ne bo med nami. Naši nasprotniki so napeli vse žile, da s pomočjo zvižace in podkupljenih izdajalcev zmagajo na Škofiji spodnji proti naši krvi! Kakor obilno ste prihiteli na današnji shod, tako vsi na volišče! Ne recite: je lep dan, škoda zgubiti „žornado“. Ako pride naš nasprotnik na Dunaj, mož, ki nas sovraži, mož ki nima krščanske vere, mož ki ne nosi avstrijskega patrijotizma v svojih prsih, ako tak poslanec predlaga in pripori resolucije nam v škodo, nam v pogubo, oh, kako slano bi morali povračati tako „žornado“!

Poslanec, ki je prevzel poverjeno poslanstvo, je volilec odgovoren za vsaki svoj čin, je dolžan dati pojasnil. Jaz sem danes pripravljen to storiti, le vprašajte; odgovorjal bodem javno in brez strahu. Imam namreč čisto vest, da delujem pošteno, po svojih skromnih močeh. (Gromoviti živio.)

Volilec Gregorič je vprašal: Je-li res, da dobimo na Škofiji šolo v dar, ako volimo italijanskega poslanca?

Posl. Kompare: Meni je zelo všeč, da se je sprožilo to vprašanje, posebno z ozirom na to, da sedaj trosijo laži po Škofiji Spodnji, da se jaz, Spinčič in Laginja upiramo osnovi te šole. Imam pri sebi akte o tej zadevi; poslušajte! Dne 23. okt. 1893. sklenil je občinski zastop v Miljah, da se zida enorazredna šola na Škofiji spodnji in sicer: a) zadležiti se treba v ta namen 4500 gld.;

b) za ta dolg podložiti se občinska posestva podoben Plavje, Hrib, Škofije. Proti temusklepu glasovali so zastopniki Hriba in Plavji. Ob enem so uložili rekurse na dež. šolski svet, radi slabih pottij, radi tega, da se podložijo občinsko imetje, ker ga ima Plavje, Hrib in Škofija Spodnja pa ne. Dne 21. dec. 1893. je prišla vladna komisija na lice mesta, izrekla se je, da poti so sicer slabe, pa ne nevarne; treba torej, da omenjenih občin otroci pojdejo v šolo na Škofijo sp. Plavčani so tu protestovali, da imajo že pomožno šolo, in da so uložili prošnjo za osnovo redne šole. Vladni zastopnik je prigovarjal, da je sedanje poslopje nesposobno za 80 plavskih otrok, oni so obljubili zidati novo, ako bodo imeli redno šolo. Vladni zastopnik je rekel: „če jo sezidate v dveh letih, jo bodele imeli“. Plavčani so bili zadovoljni in so na to vladno izjavo šli na delo. Sezidali so v 20 mesecih šolo, ki je v Istri prvi in najlepši vzorec enorazredne šole, kakor so se javno izrekli sami c. kr. nadzorniki.

(Šola stane 7202 gld.) To zidanje je odobril občinski zastop v Miljah 27. junija 1895. Plavčani so v drugič uložili prošnjo za osnovo redne šole. Ali čujte: 22. nov. 1895. je dež. šol. svet sklenil, da se ustanovi na Škofiji sp. dvoirazredna mešana (utrakvistična) šola za Škofije, Plavje in Hribe. Proti temu — posebno glede Plavja — krivičnemu, nikjer utemeljenemu sklepu uložena je pritožba, ker bi se že kedaj (pred 10 leti) imela sistemizovati šola na Plavji. Jaz sem za šolo na Škofiji sp. pa tako-le: Škofija sp. naj ima eno šolo, Plavje eno, Hrib eno, in vsaki naj si jo sezida sam, (šolskih otrok je okoli 480) Škofija gorenja in srednja pa že imati šolo v Dekanih. Jaz mislim, da je pametno tako! Šole v dar pa ne dobite, tega ne verujte! Jaz da bi bil proti šoli, ko se vsi poslanci slovenski toliko trudimo za šole? Na pismo veleč. g. žr. komu spada Škofija sp. dež. zbora obinija, dež.

se čim prej ... je zagotovil, da se bode Spinčič pa je že l. 1886. in tu ... osnovo te šole na Dunaji! Kdor drugace ta laže!

Volilec Toškani je vprašal: Je-li res, da, ako glasujemo za italijanskega poslanca, se železnica takoj prične zidati?

Poslanec je odgovarjal: Poslanci ne dajo železnice, ker zadnjo besedo ima vladna na Dunaju. Dr. Gambini je letos sam rekel v Poreču v zbornici, da železnica napreduje zelo počasi, in je predlagal, da se naprosi vis. c. k. ministerstvo, da se stvar pospeši z obzirom na letošnje slabo leto. Za ta predlog smo glasovali vsi.

Tudi na vprašanja: ali nas res mislijo slovenski poslanci spraviti pod Hrvaško, o prisilnem zavarovanji, o postavi, ki naj bi se sklenila za zavarovanje živine, odgovarjal je gospod poslanec točno in bistro.

Za besedo se je oglašil g. F. Polić. Tolmačil je prav poljudno, kako važen je uspeh pete kurije glede našega položaja na Dunaju. Ako zmagamo mi, rekel je, bodo na Dunaju uverjeni, da je Istra po ogromni večini zemlja slovenska in ozirali se bodo na nas. Ako zmagajo Italijani, poreče se: Istra je po večini italijanska! Tedaj bode zlo nas, kakor je n. pr. se šolskimi takami. Priporočal je toplo in navdušeno obilo udeležitev na volitvi, ker utegne našo zmago odločiti zmaga na Škofiji!

Predsednik je zaključil zborovanje in shod z lepim priporočilom do volilcev in z zahvalo za obilo udeležitev. Ob zaključku so volilci zaorili trikratni živio presv. cesarju, godba pa je zasviral cesarsko.

Za zaključek je posl. Kompare rekel: Kdor je zadovoljen z današnjim shodom, z govori, naveti, tolmačenjem, naj dvigne roko (vse roke so bile kviško)! Kdor ima kaj prigovarjati, kdor ni zadovoljen, naj tudi dvigne roko (nijedne roke kviško)! Tedaj Bog vas živi!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 24. februarja 1897.

Državnozborske volitve. Nič novega ni to, kar se je dogodilo včeraj v Labinju. Laška gospoda uprizorjajo take stvari že od nekdaj. Mno-

gokrat smo že doživeli sličnih stvari. Vendar nam je pretreslo dušo, ko smo preditali sinoč brzojavko došlo nam iz Labinja: solza nam je silila v oko in duša nam je vztrepečala v boli in ogorčenju. Mnogo so že zakrivili italijanaši; nikdar niso bili izbirčni v sredstvih, ali včeraj v Labinju so prekosili sami sebe — nasilja v tolikih dimenzijah še nismo doživeli: 900 volilcev ni moglo na volišče! To je nečuveno, to je grozno, to je neverjetno! Tega ne more dopustiti slavna vlada, ako noče, da se v našem ljudstvu utrdi prepričanje, da je volitev komedija, da so iluzorična vsa politiška prava državljanov, in ako noče, da se v našem ljudstvu — kajti to bi bilo pogubno v svojih posledicah — ukorenini menenje, da je izvestni gospodi dovoljeno vse, da ta gospoda sme prezirati zakone državne in javne morale. Mi apelujemo do sl. vlade, deželne in državne, kakor poklicane zaščitnice zakonov, da dá takoj preiskati predvčerajšnji dogodek v Labinju, in ako se pokaže, da je res tako, kakor se je poročalo nam, na čemer skoro ne moremo dvomiti, da takoj odredi novo volitev, in sicer izven mesta Labinjskega. Ta poslednja zahteva je opravičena tembolj, ako pomislimo, da je v mestu samem do 1500 duš, v vseh, pripadajočih tej sekciji, pa preko 3000. To, kar zahtevamo mi, je potrebno ne glede na pravico ljudstva do svobodnega izvrševanja volilnega prava — tudi v interesu vladne avtoritete in javnega miru, in odgovarja slednjič tudi želji načelnika sedanje vlade, ki je izjavil na slovesen način, da hoče imeti čistih volitev.

Doznajemo, da oni, ki so zakrivili to nasilje, zavijajo stvar tako, da v volilni dvorani je bilo vse zakonito. Morda, ali opisano nasilje se je zgodilo izven mesta Labinja.

Vesti, došle nam z volilnega bojišča, pričanjuje med najnovejšimi vestmi.

Iz Buzeta nam pišejo: 14 naših fiduciarov odbranih. Naših 698, protivnih 78. Vse je rišlo, kar „leze in gre“: bližnji, daljnji, mladi, i, zdravi in bolni. Šterpedčani, Svetoivanci, martinci, Pregarci vsi so prišli in „corpore“.

so pohvalno omenjamo Rakitovčanov, ki so „oni, ki ostane doma, ne dobi nikake posejnih sosedih, vsako društvo, vsaka hiša ga ... pregnati iz svoje srede“. Na volišču so vztrajali volilci od ranega jutra do pozne noči. Ljudji natlačeno, da bi igla ne pala na tla. Oni, ki so oddali svoje glasove, niso zamogli zapustiti sobane radi gnječe. Vspeli so se in šli — po glavah ven na prosto. Prvi je bil neki Rakitovčan. Smeh velik po vsej dvorani. Red najlepši, navdušenje veliko med ljudstvom; protivniki so se pokazali še-le zvečer, da so bili lahko — sami. Bili so klaverni, videči, da ne koristijo ni italijanski, ni „po naše“ pisani plakati in časopisi — kar je naše, je naše!

Mrtvi se oglašajo. In zopet nam stopa v spomin članek, ki smo ga bili napisali pred tremi leti na adresu rojakov na Kranjskem pod zaglavjem: „Glejte, kaj delate!“ Živo se spominjamo, kako je ta članek razburil naše rojake na Kranjskem v obeh taborih. Bilo je zamere, hude zamere, tu in tam. Očitale se nam je, da vidimo strahove, kjer jih ni. In kaj smo bili pisali? Govor je bil o nesrečnem prepiru na Kranjskem. Mi pa smo izrekli svojo rodoljubno bojazen, da dolgemu medsebojnemu boju utegne biti posledica ta, da hidra nemškutarska zopet dvigne svoje glave, da talminemštvo na Kranjskem zopet pride do politiške veljave. A rojaki so se nam smejali porogljivo, meneci, da, kar je pokopano, definitivno pokopano, se ne dvigne nikdar več!

Od tedaj, ko smo svarili mi, in so se nam pomilovalno smejali rojaki na Kranjskem, je minolo že precej časa, a ta čas, izpolnjen nadaljevanjem donatega prepira, je dozorel stvari na Kranjskem v isti smeri, kakor smo se — bali mi. Nemštvo na Kranjskem dviga zopet svojo glavo, klika nemškutarska oglašja se zopet kakor politiški činitelj, sluteča, da jej je iz medsebojnega prepira našega jel pihlati svež pomladanski vetrič — ustajenja. Ustajajo torej oni, o katerih se nam je trdilo z vso gotovostjo, da so pokopani in da jih tišči v grob težak kamen narodne zavesti slovenske na Kranjskem.

Torej vendar niso bili to le prazni strahovi, vendar niso bile to zgolj halucinacije... tista naša

prorokovanja... Sešli so se v Ljubljani zaupni možje nemštva na Kranjskem in sklenili, da se bodo odslej zopet udeleževali volilnih bojev! Mrtvi nastajajo! V listih čitamo, da so storili nastopni sklep: „Shod zaupnih mož nemške stranke na Kranjskem je sklenil priporočiti somišljenikom po deželi, da je opustiti pasivno vedenje o volitvah, katerega so se načelno držali celo vrsto let sem, in se odslej udeleževati volitev. Z željo, da nemško prebivalstvo v deželi pride tako do primernega zastopstva v javnih korporacijah, pozivljajo se naši somišljeniki, da oddajo svoje glasove o volitvah v prvi vrsti nemškim zastopnikom; ako bi okoliščnosti tako nanesele, pa tudi takim zastopnikom drugega plemena v deželi, katerih odločno napredni in zajedno zmerni nazori dajejo kolikor le možno jamstva, da so pri volji in zmožni, odločno in nepremišljeno potezati se za vzdržanje obstoječih državnih naprav in za blaginjo dežele in nje prebivalstva, v mirnem sodelovanju obeh narodnosti na Kranjskem“.

Tu imamo torej dejstvo pradž seboj: nemštvo na Kranjskem se čuti zopet veljavnim činiteljem. Seveda je to nemštvo postalo jako previdno v sestavljanju svojih izjav — jako zmerno je v konceptu. Ali to naj nas ne vara! Zmerni in concilijantni niso iz prepričanja in v svojih ciljih, ampak zmerni so, ker morajo biti, ker je to jedina pot, po kateri, morejo priti zopet do veljave! Jako uljudni, spravljivi so in celo sodelovati hočejo se slovensko narodnostjo v blagor dežele. Da, celo toliko so se poboljšali, da ne odrekajo več naravnost narodnih pravic Slovencev na Kranjskem. Ali kdor zna čitati med vrstami, ta ve, kako velika je cena, ki jo zahtevajo nemškutarstva gospoda za sodelovanje s to ali ono stranko. Oni zahtevajo — zmernih nazorov. Mi razumemo dobro to zmernost, kakoršne si žele nemška gospoda — na slov. strani. To je zmernost na račun našega narodnega programa. Kdor na Kranjskem stopi v zvezo z Nemci za to ceno, ta bo vezan na rokav in negah, ta bo moral pozabiti, da mu izven kranjskih mej žive bratje, katerih obstanek in bodočnost bodeta zagotovljena še-le tedaj, ko se mnogo premeni v tej državi in v tem mnogem je največ onega, kar želi ohraniti in uzdržati nemškutarstvo na Kranjskem. Ali se Kranjska res hoče definitivno odpovedati vodstvu vsega slovenskega naroda, ali se res hoče odpovedati veliki nalogi: središča stremiljenj vsenkupnega naroda? Zapomnite si in ne varajte se: kjer sodeluje nemštvo, dela — za-se! A mi menimo, da v kotlu, v katerem se kuha tisti svetovnoznani nemški „Drang nach Osten“ in katerega posredovatelj je nemškutarstvo na Kranjskem, vre že tako silno, da pač ne treba, da bi še naši rojaki nosili polenca pod ta kotel in netili zubelj. Slovenski stranki na Kranjskem bi morali marveč gasiti ta plamen, če tudi morda nekoliko na račun svojih „načel“.

Mrtvi vstajajo zopet, a mi kličemo zopet, kakor nam narekuje naše slovensko rodoljubje: Glejte, kaj delate!

Položaj na Kreti. Iz Aten javljajo: Položaj grških vojakov na Kreti je naravnost obupen. Eskadre veseli branijo izkrcevanje živeža in streljiva, razven tega pa je pretrgana zveza med poveljnikom grške eskadre in izkrcanim polkovnikom Vassosom. Poslednjemu so poveljniki evropskih eskader zažugali v novič, da bodo bombardovali njegove vojske, ako bode korakal še dalje. Imbarkacijam grških ladij je ukazano, da morajo razobešati belo zastavo namesto grške, da ne razburjajo mohamedancev. Govori se, da hočejo zahtevati zastopniki veseli, naj Grška tekom 48 ur umakne svoje vojske s Krete, toda ni verjetno, da se grški kralj udá temu pritisku.

Korespondenčni urad javlja: A t e n e. Angleške ladje oblegajo Cerigo. Kasteli je v plamenu. Angleške ladje so vprizorile včeraj demonstracijo pred Piatanijo, kjer ima polkovnik Vassos svoje glavno taborišče. — Konzuli, vrnivši se iz tabora upornikov pri Selinu, izjavljajo, da je splošna želja, naj bi to mesto zasedle mešane čete veseli, kajti to da je jedino sredstvo, da se tam napravi red. Konzuli se izjavili upornikom, da kljub temu, ker je Grška došla na Kreto oboroženo roko, je rešitev krečanskega vprašanja zavisna jedino le od sporazumnega postopanja veseli. Ta izjava da je napravila globok utis na upornike.

Različne vesti.

Pozor! Ker se je v članku v današnjem jutranjem izdanju urinila tiskovna pomota, bodi povdargeno da gosp. Alojzij Goriup kandidira za V. okraj (Opčine-Trebnje-Padrič-Gropada-Bazovica), g. Ivan Goriup pa za VI. okraj (Križ-Prosek-Kontovelj.)

Odhod Nj. Vel. cesarja na Cap S. Martin se je bil odložil za par dni zaradi homatij na Kreti. Kakor javlja „Fremdenblatt“, odpotuje Nj. Veličanstvo prihodnjo nedeljo ali v ponedeljek.

Odlikovanje. Njeg. Veličanstvo, presvitli cesar je podelil načelniku postaje južne železnice v Trstu, inšpektorju Frideriku Mahorčiču, zlati križ za zasluge. Odličnemu možu čestitamo iskreno na tem zasluženem odlikovanju.

Odlikovana delavca. Nj. Vel. cesar je podelil delavcema Petru Repiču in Antonu Repiču, službočima v predilnici v Ajdovščini, srebrni križec za zasluge v priznanje njiju mnogoletne, zveste službe. Peter Repič služi v ajdovski predilnici že dolgih 63, njegov brat Anton pa 48 let.

Poročil se je gospod Fran Govekar z gospodičino Minko Vasičevno iz Novegamesta. Čestitamo!

Gosp. dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celji, se je poročil z gospodičino Adelo Zanier. Bilo srečno!

„Triester Tagblatt“ in državnozborske volitve po Istri. „Triester Tagblatt“ si je prav komodno priredil svoje poročevanje o volilnem gibanju po Istri. Komoden način je ta, ali posebno časten ni zanj. Mož v uredništvu „Triester Tagblatt“ prepisuje jednostavno lažnjiva in površna in tendenciozna poročila iz „Piccola“. „Piccolo“ se ne čudimo, da laže — saj bi bilo čudno, ako ne bi lagal — ali „Tagblatt“ se čudimo, da slepo prepisuje, kar piše „Piccolo“. Včerajšnji „Tagblatt“ pravi n. pr. da je voljenih 95 hrvatskih volilnih mož, v resnici pa je voljenih že 190! — Saj mi niti ne zahtevamo od „Triester Tagblatta“ Bog ve kake objektivnosti, ali pričakovali bi od njega nekoliko ambicije v ta namen, da bi se ga moglo smatrati — resnim listom, ki noče, da bi ga svet videl na višini „Piccolove“ morale! Sapienti sat!

Volitve za IV. kurije v Istri. Obljubili smo, da priobčimo, kolikor nam je znano do sedaj o volitvah volilnih mož za kmečke občine v zapadni Istri. — Dosedaj imamo še malo vesti o dovršenih volitvah. Vseh volilnih mož v IV. kuriji za volilno skupino zapadne Istre je 215. Do sedaj so volili nam ugodno:

Korte 2, Dolina 15, Barban 8. V tem tednu bodo še volili nastopni kraji, katere smatramo našimi: Dekani (25/2) 12, Buzet (26/2) 25, Milje (26/2) 9, Pomjan (26/2) 13, Filipan (25/2) 8, Oprtalj (27/2) 11, Vršar (27/2) 8, Motovun (27/2) 9. — Možna je zmaga tudi v Sanvinčenti 6, v Sišanu 15.

Iz VI. volilnega okraja nam poročajo: Da je naš okraj stal vedno trden in nepremagljiv, je znano. Mislili smo celo, da si nasprotnik spleh ne bode nikdar več upal, postavljati pri nas kakega kandidata. Ali temu ni tako. Pred nekolikimi dnevi razglasil se je tudi za naš okraj nasprotni kandidat. Aparati magistratovi, znani kapovile, poljski čuvaji, in tako dalje, začeli so svoje delovanje.

Pijančevanje, obrekovanje, drzno žaljenje pošteni naših možakov, razgrajanje, vsakovrstno in ponočno tulenje po našem okraju vrši se sedaj nepretrgoma.

In koga ima ta stranka za seboj? Poštenjakov gotovo ne. Pač pa so te ljudje, najslabši pri nas, ki se ne upajo niti v obraz pogledati pošteni in katerim ni dovoljen pristop v pošteno družbo, ker jih vse prezira. Čestitati moramo nasprotnikom na pridobitvi takih pristašev.

Nesramno je pa zelo od strani nasprotnikov, da si upajo begati na tak način naše mirno ljudstvo. Nadalje je istotako nesramno, da slepe isto ljudstvo z govoricenjem, češ, da je kandidat Cumer, katerega usiljujejo oni, narodnjak, ki se bode potegoval za narodne koristi popolnoma slovenskega VI. okraja.

Da je kandidat Cumer sin slovenskih starišev, to je znano. Ali kakov narodnjak je on, si lahko vsakdo misli, ako on kandiduje na podlagi programa progressovske stranke tržaške, katere nameni so že znani vsakemu otroku.

Nadalje govoričijo in raztrevajo gori omenjeni ne-bodi-jih-treba-agitatorji nesramno laž, da

je njim zmaga že zagotovljena, kar da bode manjše dve tretjini Križanov volilo kramarja Cumarja. Tako n. pr. govoré na Kontovelju in na Proseku. Nasprotno pa trosijo po Križu vest, da so Kontoveljci in Prosečani večinoma tudi za progressovca. Tako, sicer dobro izmišljeno sredstvo, jim pa gotovo nič ne pomore, kajti laž ima kratke noge in mi predobro poznamo Prosečane, Kontoveljce in Križane. Tudi vemo za gotovo, da bode v Križu glasovalo za progressovca k večjemu le 22—25 volilcev, na Proseku morda kakih 10 in na Kontovelju kakih 20 volilcev. Pač pa popivajo rjovijo in divjajo le taki, ki večinoma niti volilne pravice nimajo.

Progressovcem in znani kliki tržaški pa se mi prav lepo zahvaljujemo, da nam pripravljajo tako lepo slovo med mastom in okolico, kakor oni to povdarjajo in vedno želé. Na tak način je gotovo ne dosežete nikdar in le vaša je krivda, da se med sosedi in vaščani po okolici vzgaja sovraštvo in prepir.

Vi pa volilci VI. okr. in druge okolice, pokažite, da hočete ostati to, kar ste bili in da so mimoli časi, ko se je z Vami norce brilo in da niste voljni odstopiti niti jedne pedi zemlje svojemu nasprotniku.

Iz zgornje okolice nam pišejo: Že v svojih mladih letih sem slišal od starih mož, da pridejo časi, ko pride na svet antikrist, ki bode z demarjem motil ljudi za svoje namene — posebno pa nevedne ljudi. In blaženi da bodo tisti, ki se mu ne dajo zapeljati. Sedaj se menda izpolnjuje prorokovanje.

Sedaj, ob času volitev, letajo namreč po okolici agitatorji, od sela do sela, od hiše do hiše, motijo ljudi z obljubami tako, kakor je skušal satan Jezusa, da naj poklekne pred njim in ga moli, in potem da mu dá vse, kar vidi okolo. Tako se ujeli mnogo nevednežev v svoje mreže. Kazali in ponujali so jim vse tisto, kar ni njih in česar oni sami nimajo. Vendar so nekateri, ki so se dali ujeti, že premislili stvar, in spoznali so, da so se zapleli kakor muha v pajčevino.

Predragi bratje okoličani, prosim vas torej, bodite previdni pred takimi zapeljivci, ki so plačeni od naših nasprotnikov? Glavni namen le-tem je, da bi poitalijanci našo okolico, da bi bili oni naši absolutni gospodarji in mi njih sužnji (ščavi). Ti ljudje naj gredo v Afriko, tam cvete trgovina z ljudmi. Ne pa tu, kjer žive krščanske duše.

Resnicoljub.

Iz občine dutovljanske nam pišejo dne 22. februarja: Dne 21. t. m. ob 8. uri in pol je umrl tu kmet Josip Širca iz Godenj v svojem 47 letu. Zadela ga je kap. Ostavil je udovo z 8 otroci in stariši. Pokojni je bil občinski odbornik. Bil je dober mož. Bodi mu blag spomin!

Letos imamo, hvala Bogu! dobro zimo. Kmetje marljivo sadijo nove trtne nasade, a nekako težko jim je saditi amerikauke. Le posamezni posnemljeje, nekateri sade še stare. Naš kmet, žali Bog! je še jako trmast; ne sprejema rad naukov, dokler ga ne izuči skušnja. A ta skušnja je navadno jako draga, izdaten udarec. Ta istina se je dokazala pred nekaj leti, ko so kmetje čakali in mirno gledali, kako jim je peronospora več let zaporedoma uničevala trto, ne da bi bili škropili o pravem času po vzledu veččakov. Ravno tako se bode morda godila glede filokserie. Le-ta nam uniči stare trte, in novih amerikauk bo le malo ali nič. Naši bližnji sosednje Vipavci so vse drugačni v tem obziru; oni pridno nasajajo svoje vinograde z amerikanskimi trtami. Lahko utegemo še doživeti, da se bodo oni veselili, dočim bodo naši kmetje plakali ali prepozno!

Akoravno je letos lepa zima, vendar je narava skazala svoje. Ta teden je melo po gorah in ojstra burja nam je tudi pritiskala na ušesa, a kakor se godi v prirodi, istotako je v človeškem življenju. Vsikdar se vdobi kaki nebedigatreba, ki se oglašá po nepotrebnem. Nedavno smo čitali v „Brivcu“ dopis, ki kaj strastno udriha po našem županu gospodu Ivanu Vrobcu, a po nedolžnem, kajti naš župan je miroljuben in pošten mož. Tu je spet delovala ka a oseba, ki ima skomino po županskem stolu. Kakor ima naš župan skrb v županskem obziru za blagor ljudstva, ravno tako tudi v narodnem obziru. On je nam eč predsednik tukajšnjega kmetijsko-narodnega društva. Odkar županuje on, je v občini mirno, da pa je ostalo

kaj smedonega od prejšnjih let, tega ni pa on kriv. Mi spoštujemo našega župana in dobri Rog naj nam ga ohrani še dolgo.

Veliki ples „Del. podp. društva“. Vabé na ta „veliki ples“, smo povdarjali, da je ta veselica „Del. podp. društva“ nekako splošno narodno slavlje tržiških Slovencev. Temu je res tako. Udeležba na tem plesu se množi od leta do leta, na tem plesu je sestanek vseh slojev tržiškega Slovanstva, tu so zastopana vsa društva, vsi stanovi. Rekli smo že, da se od leta do leta množi udeležba na velikem plesu „Del. podpornega društva“, toda letošnji ples je daleč nadkrilil vse prednike v vsakem pogledu.

V lepem velikem gledališču, v katerem je prostora za nad 3000 ljudi, odičenem ukusno zastavami in emblemi, zbrala se je ogromna množica ljudstva, da je bilo gledališče prenapolnjeno. Uprav impozanten je bil pogled po gledališču: po ložah je sedela naša slovanska inteligencija — tudi častniški in uradniški stan sta bila zastopana častno — galarije napolnjene gledalcev, a doli v parterju je vrvelo pisano življenje radujočega se ljudstva. Tako je bilo že ob 10. uri. A nepretrgoma so prihajale nove trume in kmalu je bila gneča tolika, da niti govora ni bilo več o pravem plesanju.

Ples sta počastila tudi njegova ekscelencja vitez Rinaldini, ter policijski ravnatelj, dvorni svetnik Busich. Ko je došel namestnik Rinaldini v svojo ložo, odičeno črnorumenimi prepregami, svirala je vojaška godba cesarsko himno, katero je vse občinstvo poslušalo stojé in obrnjeno proti loži namestnikov.

Plesovodja, gosp. Umek, je imel svoj ljubi križ, da je priredil dovolj prostora za narodna plesa „Česka beseda“ in „Kelo“, katera so plesali pari v narodnih nošah. Izvajanje teh krasnih narodnih plesov slovanskih je izzivalo pravi entuzijazem.

A bolj, nego na vsem drugem, smo se radovali na lepem vzornem vedenju našega ljudstva. Ne, takega ljudstva se nam ne treba sramovati. Nikjer v vsej tej ogromni množici nisi videl najmanjše nepristojnosti nikjer nisi čul nepristojne besede. To je bil ples priprostitih — omikancev!

A še iz drugega vzroka nas je veselila ta ogromna udeležba. Istega dne so besneli po mestu laški fanatiki, pijani svoje zmage, istega večera so pred istim podpornim društvom kričali: Abbasso i ščavi! — tem pomenljiveje je bilo, da je naše ljudstvo, kakor na povelje, dalo toli sijajen odgovor laškim kričačem: tu smo, tu delamo, tu hočemo ostati! Govorilo se je razno o demonstracijah, ki jih baje namerjuje Italijani — ali nikdo se ni ganil, nikdo se ni drznil izzivati tolike množice. Tu je zopet dokaz: ako nastopamo zložno, smo močni!

In zložno smo res priredili to presiljajno narodno manifestacijo, v kolu našem sta bila delavec in gospod! Tako bodi, tako ostani v blagor naroda in v blagor vseh stanov naše družbe. A znakom naše zloge ostani ti, divno „Del. podporno društvo“. Božji blagoslov naj bdi nad teboj: živi, rasti in razcvitaj se!

Marije Terezije tolarji. Preko 100 let je že tega, odkar so tolarji Marije Terezije najpriljubljeni denar v kupčijskem prometu Evrope z Afriko. Ti tolarji so bili, kakor znano, osnovani leta 1760. pod vladno velike cesarice Marije Terezije ter določeni za denarni promet naše države z Afriko in Azijo. Ti tolarji, ki se kujejo še dandanes na Dunaju, kujejo se vedno še s podobo cesarice Marije Terezije in z letno številko 1780. Razne evropske države skušale so izgnati te tolarje iz svojih kolonij, toda ni se jim posrečilo, ker se ljudstvo trdovratno drži tega denarja. In izvažanje teh tolarjev vedno raste. Od decembra 1895. do junija 1896. šlo je iz Trsta v Afriko 6 milijonov tolarjev. Večina je šla v Sudan in v Eritrejo. Od leta 1868. pa do konca 1894. nakovali so na Dunaju in izvozili samo za Vstok 35.436.701 komadov. Kovanje se vrši le vsled posebne naročbe in da naročitelj plača dotično avoto v srebru.

Požar v občinskem gozdu. Predvčerajšnjem popoldne jelo je goreti v občinskem gozdu, nahajajočem se na vrdeljskih kamenolomi. Ogenj se je širil strašna naglo. Gasilci niso mogli ukrotiti požrešnega plamena drugače, nego da so pomočjo mnogih kmetov posekali vse dravje, rasteče okolu pogorišča ter takó obkolili in lokalizovali ogenj.

Škoda je izdatna, toda ni še procenjena. Sedi se, da je požar navstal valed tega, ker so pobalini zasutli ogenj v suhi travi sredi gozda.

Mednarodna zdravstvena konferenca v Benetkah. V predvčerajšnji seji je priobčila angleška delegacija, da je angleška vlada sklenila za letos absolutno zabraniti romanje iz Indije v Meko. Konferenca je na to vsprejela resolucijo, glasom katere naj vse one države, ki imajo mohamedanskih podanikov, za letos zabranijo ali vsaj omejijo z vsemi možnimi sredstvi romanje mohamedancev iz svoje države.

Dunajski zdravniki v Bombayu. Kakor smo sporočili svoječasno, odpeljala se je nedavno vsled naloga dunajske akademije znanosti posebna komisija zdravnikov Lloydovim parnikom iz Trsta v Bombay. Kakor sedaj pišejo od tam, dospela je ta komisija dne 10. t. m. na namenjeni kraj, o čemer so istega dne obvestili akademijo brzojavnim potom.

Trije psi, vredni 30.000 frankov. Med darovi, ki jih je ruski car poslal Meneliku, nahajajo se trije lovski psi, vredni 30.000 frankov. — Deputacijo, ki nosi te darove v Habeš, spremlja jeden kapelnik, ki bode uredil abesinsko dvorno glasbo in jo izvežbal v sviranju.

Koledar. Danes (25.): Valpurga, opatija; Viktorin, mučenec. — Jutri (26.): Porfirij, škof; Nestor, škof, muč. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 6. uri 53 min., zatoni ob 5. uri 32 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 5 stop., ob 2 pop. 9.5 stop. C.

Najnovejše vesti.

Milje 23. Tu je podlegla italijanska lista socijalistiški. Izvoljenih 10 socijalistov.

Filipan 23. Tu izvoljenih za V. kurijo z ogromno večino 8 naših volilnih mož.

Dubašnica 24. Zmagali v V. kuriji 179 proti 72 glasovom. Živel! (6 volilnih mož)

Zdrenj (občina oprtaljska). Nezakonitosti nezasišane. Naših zaupnih mož ne puste v volilno sobano. Živele „kulture“ razmere v Istri!

Sv. Nedelja 23. Tu je izvoljenih za V. kurijo veliko večino glasov 9 naših volilnih mož.

Carigrad 23. Glasom turških poročil se bode mobilizovalo 17 rednih in redif divizij z 280 batalionov in 220.000 mož, ki se odpeljejo na zapadni balkanski polotok. Na grški meji stoji baje že 500.000 mož.

Atene 24. V včerajšnji seji zbornice poslancev je večina stavila predlog, s katerim protestuje proti bombardovanju Krete in pozivlja vlado, da vztraja v svoji politiki. Minister-predsednik se je izjavil proti protestu.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)

katero so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k. Vis. projasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje Stefanije

Steklenica velja 20 kr.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za josen 7.85 7.86 za spomlad 1897 7.85 do 7.86 Oves za spomlad 6.04—6.06. Ra za spomlad 6.54—6.55. Koruza za maj-juni 1897. 8.86 8.87 Pšenica nova od 78 kil. f. 8.20—8.25 od 79 kile. 8.30—8.35. od 80 kil. f. 8.35—8.40 od 81. kil. f. 8.40 8.50 od 82 kil. for. — — —. Ječmen 6.10—6.15 prosa 5.65—6.10.

Pšenica: Slabe ponudbe, omejeno povpraševanje, trg mlačen. Vreme: lepo.

Praga. Nerafinirani sladkor fer. 11.80 do —. Za maj f. 12.—.

Praga. Centrifugal novi, postavljeni v Trst s carino vred odpošiljatev piecej f. 31.25 31.50 Concasse 33.25 33.75 Cotvorni 33.75—. V glavah sedih 36.—.

Havre. Kava Santos good average za februar 59.75 za juni 60.50.

Hamburg. Santos good average za marc 48.50 za maj f. 49.25, za september 50.25 za december 50.50.

Dunajska borza 23. februarja 1897

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.15	101.10
„ „ „ „ v srebru	100.15	101.10
Avstrijska renta v zlatu	122.95	122.55
„ „ „ „ v kronah	101.30	100.30
Kreditne akcije	361.—	359.25
London 10 let	119.95	119.95
Napoleoni	9.53 1/2	9.53 1/2
20 mark	11.74	11.74
100 italj. li.	45.10	45.10

Rojaki pozor!

Via delle Poste, št. 3 nasproti Pitschnu
odprl sem

novo pekarno in sladšćicarno.

Kruh, svež vsaki čas, bel, fin 14 nč. K.
„ z mlekom 16 in 18 „ „
„ z maslom 20 „ 24 „ „

Moka najfinejša 14, 16, 18, 20 in 24 nč. kilogr. Imam specialitete: ruski in kineski čaj, sladšćice kavo in čokolado ter biskvite Antona Gatti. Na dom prosto! Pošiljatev od 5 kil. naprej le proti povzetju. Cene imam nizke, da nikjer ni takih; priporočam se Vam rojaki udanostno A. Širca.

Agentje,

ki obiskujejo zasebnike, iščejo se proti visoki proviziji za razprodajo krat prēmimiranih novovrstnih lesenih zastiral (Roulex) in zatvornic (Jalousies). Ponudba s spričevali C. Klement-u, tovarna zalozij, Braunau na Bavar-skem. (Ustanovljeno leta 1878 Največe tovarne te vrste.

Zaloga vina

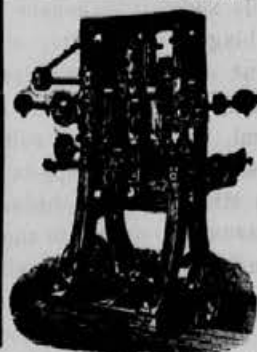
Antona Polley-ja v Sežani. Pristna bela in črna vina po 23 do 28 gld. hektoliter. Pošilja in razprodaja se le od 50 litrov naprej.

Na prostoru Ralli-jevem

MUZEJ TRABER

Anatomija — patologija, mehano-plastična nad 1000 predmetov. Odprt od 9. predpoludne do 9. ure zvečer.

Ob petkih samo za gospe. Ustopnina 20 nč. vojaki in otroci 10 nč

G. Tönnies
Ljubljana.

Tovarna strojev
in
kovačnica za kotle.

Specijaliteta:
žage in stroji za
obdelovanje lesa.

FILIJALKA

C. KR. PRIV. AVSTR. KREDITNEGA ZAVEČA

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni odkaz 2 1/2%	30-dnevni odkaz 2 1/2%
8- „ 2 1/2%	3-mesečni „ 2 1/2%
80- „ 3%	6- „ 2 1/2%

Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstr. volj., stopije nove obrestne takse v krepost s dnem 5. febrara, 9. febrara in odnosno 2. marca t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako avoto.

V napoleonih brez obresti.

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inost, Celovec, Ljubljana, Line, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez troškov

Kupnja in prodaja

vrednosti, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

nakaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predumji.

na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu Parizu, Berolinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Aprjemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlat ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske in italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Trst, 2. febrara 1896.

Riunione Adriatica di Sicurtà

24—2 v Trstu.

Zavaruje proti požarom, prevozu po suhem, rekah in na morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892

Glavnica društva gld. 4.000.000—

Premijna rezerva zavarovanja

na življenje „ 13.326.348.98

Premijna rezerva zavarovanja

proti ognju „ 1.632.248.22

Premijna rezerva zavarovanja

blaga pri prevažanju „ 49.465.07

Rezerva na razpolaganje „ 500.000—

Rezerva zavarovanja proti pre-

minjanju kurzov, bilanca (A) „ 333.822.42

Rezerva zavarovanja proti pre-

minjanju kurzov, bilanca (B) „ 243.331.83

Rezerva specialnih dobičkov

zavarovanja na življenje „ 500.000—

Občna rezerva dobičkov „ 1.187.164.86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo, br. 2 (v lastnej hiši).